UNIVERSUL Sport

F. C. RAPID A MARCAT ERI

pentru toate cele trei matchuri pierdute

. . . iar Chinezul a scos din foc castanele Ripensiei şi Juventusului

Au marcat : Bogdan (2), Auer (2) şi Moldoveanu

Aşa cum am prevăzut în avantcronică, RAPID a reuşit să smulgă mai mult decât două puncte CHINEZULUI, care s'a prezentat cu unele lipsuri în echipă.

Scriam eri că Rapid are şanse sigure să învingă dacă tripleta reuşeşte să prindă o zi bună, adică dacă Baratki şi Auer reintră în condiţie fizică, iar Moldovan îşi regăseşte jocul inspirat de altădată. Scriam de asemenea că oamenii pe care Rapidul poate conta sigur sunt Bogdan şi Horotan.

S'a întâmplat ca întregul quintet ofensiv feroviar să prindă o zi excelentă, aşa că victoria Rapidului se explică pe deplin. Scorul însă este mult prea sever, mai ales că ultimul goal s'a marcat după ce portarul Chinezului, rănit, îşi părăsise postul.

In general jocul a fost echilibrat pe teren, ambele echipe purtând mingea cu uşurinţă dela o poartă la alta. Chinezul însă a păcătuit prin faptul că a tras extrem de rar la poartă, în timp ce înaintarea Rapidului a tras abundent şi din orice poziţie.

Deşi s'a ales cu un bagaj impresionant de goaluri, pierzând în acelaş timp şi două puncte în clasament, Chinezul se poate lăuda totuş că a prilejuit la Bucureşti un joc de toată frumuseţea, la care a colaborat în egală măsură cu învingătorii.

După părerea noastră, Chinezul va încurca multe socoteli, mai ales la Timişoara, unde se va bucura de o galerie mai afectuoasă decât aceea dela Giuleşti.

Vom vedea mai jos care au fost greşelile timişorenilor, dar putem anticipa că Rapid a reuşit să învingă numai speculând lipsurile pe care le-au arătat oaspeţii.

FORMAŢIILE

Ambele echipe s'au prezentat cu loturi selecte care explică în bună măsură jocul de calitate prestat.

RAPID : Rădulescu; Wetzer, Roşculeţ; Vintilă, Fănescu, Costea; Bogdan, Moldovan, Auer, Baratky, Horotan.

CHINEZUL : Jlyes; Röck, Kohl; Wetzer III, Hoffmann, Schaff; Cucula, Molnar, Thierjung, Bajusz, Maliţa.

După cum se vede, Rapid a renunţat de a se dispensa de serviciile lui Roşculeţ, care într'adevăr a fost foarte bun, iar Chinezul a înlocuit pe Klimeck cu Molnar, care nu a corespuns. S'a văzut că este greu să transformi dintr'odată un fundaş în inter.

La jocul de factură superioară a colaborat şi arbitrajul excelent al d-lui Jean Petrescu.

UN MI-TEMPS DE JOC EGAL ŞI DE CALITATE

Indată după începerea jocului, Chinezul intră în posesia mingii pe care o schimbă când în tripletă, când pe extreme, cu o agresivitate care ne dă impresia că timişorenii vor termina câştigători sau că, cel puţin, îşi vor vinde pielea foarte scump. Presată de adversari, apărarea Rapidului gâfâe şi-şi găseşte cu greu cadenţa.

In sfârşit Roşculeţ reuşeşte să prindă mingea, o dă lui Fănescu, care-l deschide pe Bogdan. Acesta

BARATKY

centrează, iar Auer, singur în faţa porţii, trage dela 5 m. chiar în braţele lui Ilieş.

Peste încă un minut, adică în minutul 6, Horotan, şi el singur în faţa porţii, preferă să renunţe la minge, dar să lovească puternic pe Ilieş.

Bine înţeles, foult.

Deşi începe să domine, Rapid nu reuşeşte să-şi lege înaintarea. Totuş poarta Chinezului este bombardată dela distanţă, iar Ilieş se relevă: prinde frumos şi pe sus şi pe jos.

Incepând din minutul 10, Rapid domină cu autoritate, trage des şi obţine chiar un corner pe care nu-l fructifică. In partea aceasta a jocului, Fănescu grupează înaintarea, care se leagă într'un joc calm, dar viguros.

Apoi este rândul Chinezului să-şi refacă terenul în minutul 20. Partida ia înfăţişare specifică de campionat, cu joc dur şi variat, cu schimbări dese de teren.

Chinezul obţine un corner, pe care Rapid îl apără foarte greu.

In minutul 24 Fănescu îl deschide pe Horotan, care trage periculos în bară dela 30 m.

In minutul 28 Costea trece mingea lui Baratky, care driblează până în tuşa de fund, pasează apoi lui Horotan şi iese din teren pentru a nu mai fi în off-side. Horotan centrează, iar Bogdan prinde şi marchează dela 3 m.

1-0 PENTRU RAPID

Din momentul acesta Chinezul îşi pierde calmul; înaintarea vrea să joace în forţă, dar nu reuşeşte decât să dea mingi brambura, pe sus, fără opriri, deci fără control.

Totuş în minutele 35 şi 36 Chinezul are două faze periculoase create de Cucula. Dar Thierjung joacă prea înapoi şi prea încet, aşa că ori nu-l găsesc centrările extremei, ori nu-l poate ajuta pe acesta în fazele din careu.

In ultimele cinci minute Chinezul atacă cu disperare, dar nu reuşeşte să concretizeze.

PARTEA A DOUA

După pauză jocul se menţine anonim la centru. O singură fază palpitantă: Auer ajunge în careul Chinezului şi trage în braţele lui Ilieş dela 2 metri.

Din minutul 50 până în minutul 56 Rapid domină periculos, dar Auer trage des şi prost. Mingile ajung prin tribune, sau prin plasele din dosul porţii.

In minutul 56 Bajusz pierde o ocazie sigură de egalare.

Din nou nervoşi, timişorenii uită că mai au şi extreme şi produc un joc insipid de tripletă; deşi presează, nu reuşesc nimic fie din cauza jocului lor precipitat, fie din cauza apărării adverse care se găseşte în formă mare.

In minutul 69 Vintilă îl deschide pe Bogdan, care fuge singur pe tuşe, merge apoi paralel cu linia de fund, trece lui Auer, care îl serveşte pe Moldovan; acesta, cu capul, înscrie imparabil:

2—0 PENTRU RAPID

Goalul se datoreşte exclusiv lui Bogdan, care a reuşit o acţiune eroică tocmai când echipa lui se găsea într'o situaţie dificilă.

Abia porneşte mingea de la centru; intră în posesia lui Vintilă, care-l deschide pe Bogdan, acesta centrează lui Fănescu, care-i dă lui Auer. Rutinatul centru înaintaş al Rapidului trage direct în plasă în minutul 70 :

3-0 PENTRU RAPID

La goalul acesta a colaborat şi portarul Chinezului, care ieşise prea mult în teren.

Cu totul demoralizaţi, timişorenii abia mai rezistă.

Liniile defensive sunt cu desăvârşire dezorientate, iar interii nu binevoiesc să vină îndărăt.

In minutul 80, Moldovan duce mingea singur, i-o trece lui Auer, care trage; portarul boxează mingea iar Baratky înscrie de aproape :

4-0 PENTRU RAPID

Multă lume a crezut că goalul a fost marcat din off-side.

Intr'adevăr, Baratky se găsea între fundaşi şi portar, dar a primit mingea dela adversari, aşa că nu era în poziţie de off-side.

Rapid presează din nou şi-i dă ocazia lui Horotan să se releve.

In minutul 89, Horotan trage greu, jos în stânga. Ilieş sare şi prinde, dar se loveşte cu şira spinării de muchia barei. Portarul Chinezului este lovit serios şi silit să părăsească terenul. Il înlocueşte Kohl.

In ultimul minut al partidei, Rapidul se lasă presat, jucătorii fiind impresionaţi de accidentul lui Ilieş.

Dar Bogdan prinde mingea, driblează tot ce găseşte în drum, chiar şi pe Cucula, care trecuse fundaş, trece şi peste portar şi înscrie :

5—0 PENTRU RAPID

Abia pusă în joc, mingea este oprită de fluerul arbitrului, care suflă sfârşitul partidei.

In felul acesta se consfinţeşte o victorie meritată, dar prea severă.

CUM AU JUCAT

Petrică Rădulescu a avut puţine ocazii de a se releva. Totuş a făcut o figură frumoasă în fazele grele pe care le-a lămurit.

Wetzer a fost în bună condiţie fizică, ba chiar într'o prea bună condiţie, de care au avut a se plânge adversarii.

Roşculeţ a jucat sobru şi util. Bun la om, bun la degajări.

Vintilă nu s'a regăsit decât în a doua parte a jocului, când a jucat într'adevăr magistral.

Fănescu a reuşit să distrugă jocul tripletei timişorene şi să-şi alimenteze atacul cu mingi clare. Muncitor şi impetuos, ni se pare cu mult mai bun decât Răşinaru.

Costea a rezolvat problema halfului dreapta al Rapidului. L-a ţinut în şah pe Cucula şi a colaborat în egală măsură la atac şi la apărare.

Bogdan a făcut din nou un joc mare, reuşind să fie cel mai bun om de pe teren.

Moldovan a muncit mult şi cu folos, a tras la poartă şi l-a deschis des pe Bogdan. Cu alte cuvinte a fost un inter ideal.

Auer a jucat din nou bine. Poate că a greşit trăgând când ar fi trebuit să paseze. Dar e mai bine aşa decât să se complacă în jocul steril din ultimele partide. A condus bine linia de atac.

Baratky a jucat furios, energic şi de multe ori precipitat. A făcut lucruri excelente, egalate însă de tot atâtea greşeli.

Horotan a fost o extremă utilă. Are mult talent şi va fi din ce în ce mai bun, dacă va fi menţinut în echipă.

Dela Chinezul:

Ilieş a fost cel mai bun. A apărat mingi grele şi a intervenit cu succes în careu.

Röck a fost mai bun decât Kohl. Mai sigur la om, s'a lăsat totuş depăşit la degajări.

Schaff a jucat slab. Inegal şi nesigur, a fost întrecut tot timpul de adversar.

Hoffman a greşit nedeschizând extremele.

Wetzer III a fost unul dintre cei mai buni jucători ai timişorenilor.

Cucula n'a putut arăta nimic fiindcă n'a fost jucat ca şi Maliţa.

Molnar a muncit mult, dar n'a reuşit nimic.

Thierjung, dezavantajat de fizic, a jucat prea încet şi mult prea înapoi.

Bajusz a fost singurul înaintaş timiroşean, care s'a făcut remarcat pe teren. A muncit, a driblat şi chiar a tras la poartă.

UNDE A GREŞIT CHINEZUL

Chinezul a făcut marea greşală de a uita că are extreme.

Hoffman şi Thierjung s'a complăcut într'un joc steril de tripletă, nedeschizând decât rareori extremele.

Dar tripleta Chinezului s'a lovit de o linie intermediară în formă excelentă, care i-a încurcat toate socotelile.

VINTILA

Pe plan constructiv, Rapid a speculat această greşală a timişorenilor, lansându-şi înaintarea numai pe extreme.

Din cauza sistemului diferit practicat de cele două echipe, jocul a fost variat şi spectaculos.

Credem că timişorenii vor căuta în viitor să evite greşelile elementare comise în matchul de eri, după cum nu ne îndoim că Rapid va continua politica sănătoasă de întinerire şi românizare a cadrelor, inaugurată cu prilejul primei victorii din sezon.

VIRGIL POPESCU

Bogdan a tras, dar Ilieşi reţine admirabil

Derbyurile campionatului acesta sunt sub semn nefast.

Cel mai autentic dintre ele a fost ratat şi celelalte urmează calea aceasta nefericită cu o statornicie ce ameninţă a fi tragică pentru football-ul românesc.

O întâlnire, care pretinde calificativul acesta, întruneşte o sumă de elemente ce nu se întâlnesc cotidian sau nu se manifestă în aceeaşi intensitate, în oricare partidă.

Fireşte, matchurile acestea merg mai mult sau mai puţin pe muchia unui cuţit căci stau sub ameninţarea unui factor iniţial, care poate strica totul.

Importanţa aceasta, care capătă o alură cu totul neobişnuită, nu poate fi considerată cu calmul celorlalte întâlniri şi nervozitatea fatală în asemenea cazuri este acel element de desagregare, de care vorbeam mai sus.

Oricum însă, nervozitatea, care poate explica insuficienţe tehnice de moment, nu este o scuză universală. Ea nu poate scuza mai ales o anumită manieră de a înţelege rezolvarea unei probleme, de maximă însemnătate, la urma urmei, dar care este şi nu poate fi altfel, decât o problemă de sport.

In jocul de football, care în primul rând trebue să fie o manifestare a eleganţei tinereţii, sunt limite precise peste care nu se poate trece cu parola unei scuze vagi şi inadmisibile.

Soni Niculescu trage puternic ...în braţele lui Constantinescu

Un match de football în accepţia sa de ilustrare a vigoarei bărbăteşti nu admite brutalitatea.

Şi este o concepţie cu totul falsă aceea de a confunda jocul dur cu cel brutal.

Jocul dur înseamnă respectare de reguli prestabilite, respect pentru adversar şi pentru tine însuţi, o mentalitate curajoasă de sacrificiu, — dar totul în cadrul acestor reguli.

Joc brutal este instinct, este — şi aceasta este inadmisibil — o victorie a însuşirilor de subsol, tocmai ceiace este misiunea sportului să înlăture.

※

Intr'adevăr jocul de eri dintre Sportul Studenţesc şi Juventus putea fi considerat ca un derby, nu numai prin situaţia unui clasament ce abia debutase.

Matchurile dintre grupările bucureştene au o tradiţie a lor, care arătându-se întotdeauna aceeaşi a isbutit să-şi creeze o forţă puternică pentrucă promova în prim plan elementul pasionant al întâlnirilor de football.

Şi în acelaş timp a fost un match extrem de brutal şi urât.

Proporţia majoră a vinei revine desigur echipei studenţeşti, care la un moment dat a încetat să mai joace la mingie pentru a urmări numai picioarele jucătorilor adverşi.

Rândurile acestea le scriem cu deosebită tristeţe.

Fireşte, într'o cronologie care nu poate fi dedicată lucrurile s'au transformat.

Adolescenţii campionatelor trecute au devenit jucători maturi şi atunci şi nota caracteristică a jocului lor s'a schimbat.

Dar nu aceasta este calea, pe care trebue să meargă o echipă ce are în faţa sa o perioadă strălucită.

Talentul jucătorilor Sportului Studenţesc nu trebue să se sinucidă cu asemenea mijloace de periferie.

E păcat pentru ei şi pentru credinţa celor cari s'au bucurat trişti, eri.

1-0 (0-0)

Un match care nu se putea termina decât cu scorul acesta...

...pentru Sportul Studenţesc, sau pentru Juventus...

...dar s'a grăbit Mihăilescu şi au câştigat studenţii

O REPRIZA ALBA... DAR CA SCOR

Incă dela început matchul dintre cei doi fruntaşi ai clasamentului divizionar s'a arătat de manieră comună.

Un match, în care învingătorul va fi acela ce va marca mai întâi.

Nota dominantă — într'o întindere tragic de continuă — e aceea de luptă.

O luptă condusă după cele mai complete concepţii iezuite. Scopul scuză mijloacele şi conform cu această maximă nefericită — cel puţin în jocul de football — jucătorilor le era indiferent dacă mingia ajungea în careul advers şi adversarul pe tuşe.

In acest război de miniatură sunt numai două ocazii de văzut football.

Frumos, complet întrunind, într'un minut de joc, tot ceia ce era aşteptat şi a fost ratat în nouăzeci de minute.

Ele s'au întâmplat simetric, una la poarta lui Sadowsky, venind din aripa dreaptă iar cealaltă la cea apărată de Mişu Constantinescu, pornind din aceeaşi parte.

Drăgan l-a oprit uşor pe Sony, a împins mingia lui Ştefănescu şi acesta a pasat lateral lui Mihăilescu.

Omul victoriei îl atrage la ele pe Brandabura şi trece lui Schulder.

Shimbul se repetă identic şi minusculul extrem dreapta, ajuns cam în colţul careului de 16 metri, trage puternic.

Sadowsky sare, respinge cu pumnii mingia în bară şi cornerul executat de Schulder nu are nici un rezultat.

SIMETRICA LA POARTA STUDENŢILOR

Faza a suferit o mişcare de rabatere.

Prassler driblează doi adversari şi trece elegant lui Naciu, care după ce îl întoarce de două ori pe Duce centrează puternic.

Intenţia a fost de a trage la poartă.

Sony Niculescu vrea să intercepteze dar nu isbuteşte decât să-l jeneze pe Bădulescu.

Mingia sboară paralel cu planul porţii şi Oană venit bolid din spate trage bombă.... dar mingia execută în sens invers aceeaşi traectorie paralelă.

Şi atât !

Repriza se termină cu impresia penantă, pe care o ai atunci când eşti obligat să recunoşti lucruri neplăcute.

REPRIZA SECUNDA... JOCUL DEGENEREAZA

Bănuiala dela începutul matchului, că va câştiga echipa, care va marca întâi, se întăreşte cu cât înaintează jocul.

Se joacă cu înverşunare, cu scrăşnete de dinţi.

Aşa cum luptă apărările imediate nu se poate marca mai mult decât un goal.

Timpul trece. Frenezia cu care goalul este aşteptat se adună, se masează în miile de spectatori şi lipsa aceasta a unei supape crează o atmosferă imposibilă, care printr'o telepatie evidentă se transmite şi pe teren.

Şi iată goalul ! Iată victoria într'un match ceameninţa să devină imposibil.

Un hands în mijlocul terenului aduce după el o clipă de armistiţiu şi un out, pe care îl bate Take, cu o figură extraordinar de încruntată.

Mingia ajunge la Mihăilescu, care o trece lui Schulder şi îi ia imediat locul.

Schulder îi pasează, călăraşeanu aleargă aproape paralel cu linia de corner, Sadowsky încercând să-i micşoreze unghiul dar zadarnic.

Mihăilescu a marcat după ce a trecut de el.

JOCUL DEGENEREAZA

E atât de greu, în sport, să accepţi că ai pierdut.

La urma urmelor, această refuzare de a recunoaşte o situaţie pierdută este chiar raţiunea de a fi a întâlnirilor sportive.

Dar această interpretare nu poate explica ce-a urmat după marcarea goalului.

In palizi termeni technici, cu acea anemie iremediabilă a noţiunilor cari vor să fie diplomatice, realitatea care s'a impus din minutul 61, aceia următor punctului marcat, se numeşte: „a degenerat jocul“.

Precis, începând din minutul 61, au fost foarte multe faze, în care mingia devenise pur şi simplu inutilă.

Un curios daltonism — culorile fiind înlocuite cu imaginile de volum — a făcut ca shooturile combatanţilor să caute mai mult glesnele decât mingia.

Noroc că, deşi Juventus domina cu Dunăreanu pe tuşe, lovit în muşchi, jocul s'a mai domolit puţin în spre sfârşit.

O OCAZIE RATATA IN MINUTUL 89

Şi totuşi, a existat o ocazie mare ca Juventus să poată egala.

Minutul dramatic poartă numărul 89.

Prassler, care de zece minute juca extrem stânga — Dunăreanu lovit trecuse pe dreapta — a driblat pe Take şi a pasat înapoi lui Naciu.

Gălăţeanul driblează un adversar, pe altul şi e liber să tragă la poartă.

Egalarea a ancorat de tabela de afişaj dar a plecat mai departe pentru că Naciu a ezitat şi a încercat să-l dribleze şi pe al treilea adversar,

. . . .

S'a terminat.

Aţi văzut vreodată un film slab, cu artişti celebri ?

Atunci... am avut aceeaşi senzaţie ca atunci când te găseşti în strada animată după un asemenea film.

CONSIDERAŢII TECHNICE

Pe cuvânt de cinste, pentru acest gen de preocupări ar fi trebuit, în cazul matchului de faţă, competenţa unui maestru de lupte libere.

Totuşi ! Am spus că matchul a fost brutal.

Dacă repetăm — pentru a câtea oară — o facem pentru a convinge pe jucătorii de ieri că nu mai trebue să joace, aşa cum au jucat eri.

Orice match trebue să fie o propagandă pentru jocul de football.

Am fi fericiţi dacă cei douăzeci şi doi de jucători s'ar convinge de adevărul acestei afirmaţii.

INVINGATORII

Au prezentat echipa obişnuită, care începe să devină un unsprezece puternic şi primejdios pentru că are o admirabilă coeziune.

Cei mai buni oameni au fost, fără îndoială, Gică Popescu şi Mihăilescu.

Lungul extrem dreapta a dat eri dovadă că are un talent extraordinar şi „înţelege“ jocul cum puţini jucători din divizia naţională îl înţeleg.

Secundul este un talent i-

GICA POPESCU

dentic dar trebue să se ţină de antrenament serios.

Altfel se pierde, căci va fi în curând vlăguit.

Alături de ei s'au remarcat Constantinescu, Ştefănescu şi Drăgan.

INVINŞII

Meritau, desigur, un rezultat egal.

Au dominat — în timp şi spaţiu — mai mult decât învingătorii lor şi n'au jucat mai slab de loc.

Dar: cu trei halfi, cari joacă numai în urmă şi cu o înaintare, care nu ştie decât să paseze, nu se poate câştiga un match de football decât atunci când adversarul joacă prost.

Echipa Juventusului are jucători destul de buni, dar are şi un mare defect.

Nu posedă nici o personalitate.

Unul din acei jucători, cari în faţa unui rezultat rezistent că aibe curajul să răstoarne jocul şi să forţeze victoria pe căi cu totul altele decât cele obicinuite.

Fireşte, aceasta este un lucru mare, foarte mare, dar e indispensabil.

Dacă la 1—0, Juventus avea un asemenea om cu fantezie şi curaj, nu putea să piardă.

Dar....

Cei mai buni ?

Poate Prassler şi Dunăreanu, atât timp cât au jucat interi.

Alţii ? Brandabura şi oarecum Petrescu.

Ceilalţi slabi, foarte slabi şi inexistenţi.

FORMAŢIILE

A condus d. Aurel Creţu, următoarele formaţii :

Sportul Studenţesc : Constantinescu, Duce, Bădulescu; Tache, Drăgan, Mitan; Schulder, Mihăilescu, Marinescu, Ştefănescu, Gică Popescu.

Juventus : Sadowsky, Cotruţă, Dragomirescu; Petrescu, Micu, Brandabura; Oană, Dunăreanu, Sony Niculescu, Prassler, Naciu.

N. Sucitulescu

In urma acestui efort, Bogdan va marca primul punct al Rapidului